BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2022/2459

av den 8 december 2022

om tillämpning av en höjd viseringsavgift för Gambia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([1]), särskilt artikel 25a.5 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009 ska kommissionen regelbundet bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande. På grundval av bedömningen utförd i enlighet med den bestämmelsen bedömdes samarbetet kring återtagande med Gambia vara otillräckligt. Med tanke på de åtgärder som vidtagits för att förbättra graden av samarbete och unionens allmänna förbindelser med Gambia, ansågs det att Gambias samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte var tillräckligt och att åtgärder från unionen därför var nödvändiga.

(2) I enlighet med artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009 antogs den 7 oktober 2021 rådets genomförandebeslut (EU) 2021/1781 ([2]), genom vilket tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 tillfälligt upphävdes med avseende på vissa gambiska medborgare.

(3) I enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009 har kommissionen kontinuerligt bedömt samarbetet kring återtagande med Gambia efter ikraftträdandet av genomförandebeslut (EU) 2021/1781. Bedömningen visar att inga betydande förbättringar har gjorts, eftersom samarbetet om identifiering och återvändande fortfarande utgör en utmaning, den tidsram som fastställts i återtagandearrangemanget mellan EU och Gambia inte respekterades och ett moratorium för återvändande med charterflyg – som ensidigt infördes av Gambia – fortsatte att gälla fram till mars 2022. Trots vissa mindre framsteg, särskilt utfärdandet av tre landningstillstånd för återvändandeinsatser som ägde rum efter upphävandet av det moratorium som infördes av Gambia, är samarbetet kring återtagande fortfarande otillräckligt och det krävs fortfarande betydande och varaktiga förbättringar.

(4) Kommissionen gör bedömningen att Gambias samarbete med unionen i frågor som rör återtagande, trots de åtgärder som antogs genom genomförandebeslut (EU) 2021/1781, fortfarande är otillräckligt och att ytterligare åtgärder därför krävs, utan att det påverkar genomförandebeslut (EU) 2021/1781.

(5) En gradvis tillämpning av en höjd viseringsavgift för gambiska medborgare bör sända en tydlig signal till Gambias myndigheter om behovet av att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet kring återtagande.

([1]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

([2]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2021/1781 av den 7 oktober 2021 om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Gambia (EUT L 360, 11.10.2021, s. 124).

(6) En viseringsavgift på 120 EUR, i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009, bör därför tillämpas på gambiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 ([3]). I enlighet med den förordningen berör denna avgift inte barn under tolv år. Inte heller bör den tillämpas på sökande för vilka viseringsavgiften inte tas ut eller är reducerad i enlighet med förordning (EU) nr 810/2009.

(7) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([4]), som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således varken tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, eller på familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet i egenskap av värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland. Tillämpningen av höjningen av viseringsavgiften bör därför inte tillämpas på gambiska medborgare som ansöker om visering i den mån det är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina skyldigheter som värdländer för sådana organisationer eller konferenser.

(9) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(10) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([5]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(11) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([6]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ([7]).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (kodifiering) (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

([5]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([6]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([7]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

(12) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([8]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([9]).

(13) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([10]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([11]).

(14) Detta beslut utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta beslut ska tillämpas på gambiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.

2. Detta beslut är inte tillämpligt på gambiska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.

3. Detta beslut ska inte påverka möjligheten att i enskilda fall avstå från att ta ut eller sänka viseringsavgiften i enlighet med artikel 16.6 i förordning (EG) nr 810/2009.

4. Detta beslut ska inte vara tillämpligt på gambiska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

5. Detta beslut ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, närmare bestämt

a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,

b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna eller av andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,

c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet, eller

([8]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([9]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([10]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([11]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfördraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

6. Detta beslut ska inte påverka tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i och tillämpas i enlighet med genomförandebeslut (EU) 2021/1781.

Artikel 2

Tillämpning av en viseringsavgift

Gambiska medborgare som ansöker om visering ska betala en viseringsavgift på 120 EUR.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 4

Adressater

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2022.

På rådets vägnar
V. RAKUŠAN
Ordförande